

19.9.2024

COMUNICARE CĂTRE MEMBRI

Subiect: Petiția nr. 1405/2023, adresată de Gyuláné Bozsányi, de cetățenie maghiară, privind practicile de recuperare a datoriilor utilizate de băncile din Ungaria

1. Rezumatul petiției

Potrivit petiționarului, în Ungaria, băncile încheie înțelegeri cu recuperatorii de datorii, iar statul nu mai protejează debitorii. Petiționarul precizează că datoriile care datează de mai mulți ani sunt cumpărate de recuperatori, care ulterior vând la un preț mic casa debitorului, la licitație, și plătesc în continuare datoria. Ca urmare, debitorul rămâne fără teren și fără adăpost. Potrivit petiționarului, în Ungaria exista un termen de prescripție de 5 ani pentru datoriile bancare, care a fost abrogat de Curtea Supremă, privându-i pe cetățenii maghiari de orice cale de atac.

2. Admisibilitate

Declarată admisibilă la 5 aprilie 2024. Comisia a fost invitată să furnizeze informații [articolul 227 alineatul (5) din Regulamentul de procedură – noul articol 233 alineatul (5) din Regulamentul de procedură].

3. Răspunsul Comisiei, primit la 19 septembrie 2024

Observațiile Comisiei

În ceea ce privește elementele prezentate de petiționar, Comisia ar dori să aducă la cunoștință următoarele elemente referitoare la obligațiile care se aplică, în temeiul dreptului Uniunii, instituțiilor de credit și firmelor de investiții pentru gestionarea împrumuturilor care nu pot fi rambursate de către clienți, precum și pentru măsurile de protecție a debitorului atunci când datoria respectivă este vândută administratorilor și cumpărătorilor de credite.

Pentru a evita acumularea de credite care rămân în bilanțul unei instituții de credit sau al unei firme de investiții [denumite expuneri neperformante (NPE) sau credite neperformante (NPL)] în sectorul bancar, Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al

Consiliului¹ a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 2019/630 al Parlamentului European și al Consiliului². Această modificare a introdus în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 un regim de deducere minimă pentru expunerile neperformante care nu sunt suficient acoperite prin provizioane sau alte ajustări și, printre altele, cerința ca instituțiile de credit sau firmele de investiții să asigure provizionarea creditelor neperformante în timp, pe baza unui calendar predefinit care este diferențiat pentru creditele garantate și negarantate. Aceste măsuri se aplică din 2019 tuturor instituțiilor de credit și firmelor de investiții din Uniune.

Cu toate acestea, în cazul în care împrumutul este vândut unui cumpărător de credit sau unui administrator de credit se aplică norme specifice. Aceste norme specifice au fost introduse în Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului³ în temeiul articolului 27 din Directiva (UE) 2021/2167 a Parlamentului European și a Consiliului⁴. De la această modificare, articolul 11a din Directiva 2008/48/CE prevede că înainte de a modifica termenul și condițiile contractului de credit, un creditor trebuie să furnizeze consumatorului „o descriere clară a modificărilor propuse, precizând dacă debitorul trebuie să își dea consimțământul” precum și „mijloacele de care dispune consumatorul pentru a depune o plângere” cu privire la aceste modificări. În plus, articolul 16a alineatul (1) din Directiva 2008/48/CE prevede că statele membre solicită creditorilor să depună eforturi pentru aplica, dacă este cazul, o restructurare rezonabilă datorată dificultăților financiare înainte de a demara procedura de executare silită și că astfel de măsuri de restructurare datorată dificultăților financiare țin seama, printre alte elemente, de situația consumatorului și pot consta în refinanțarea totală sau parțială a contractului de credit, sau în modificarea termenelor și condițiilor existente ale unui contract de credit (precum prelungirea duratei contractului de credit, modificarea tipului de contract de credit, schimbarea ratei dobânzii, iertarea parțială de datorie și consolidarea datoriei).

Articolul 10 din Directiva (UE) 2021/2167 conține cerințe privind relațiile dintre, pe de o parte, cumpărători de credite și administratori de credite și, pe de altă parte, debitorii. Aceste cerințe îi obligă pe cumpărătorii de credite și pe administratorii de credite: (a) să acționeze cu bună-credință, în mod echitabil și cu profesionalism; (b) să le ofere debitorilor informații care să nu fie înșelătoare, neclare sau false; (c) să respecte și să protejeze informațiile personale și dreptul la viață privată al debitorilor; (d) să comunice cu debitorii într-un mod care să nu constituie hărțuire, constrângere sau influență nejustificată. De asemenea, alineatul (2) al aceluiași articol impune statelor membre să se asigure că cumpărătorul de credite sau administratorul de credite furnizează debitorului informații relevante cu privire la cesiunea care a avut loc, datele de contact ale cumpărătorului de credite sau ale administratorului de credite și informații privind sumele datorate de debitor la momentul comunicării, prezentând detaliat sumele datorate sub formă de capital, dobânzi, comisioane și alte costuri permise, după orice cesiune a drepturilor creditorului ce decurg dintr-un contract de credit neperformant sau după o cesiune a contractului de credit neperformant în sine către un cumpărător de credite și întotdeauna înainte de prima

---

¹ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

² Regulamentul (UE) 2019/630 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește acoperirea minimă a pierderilor pentru expunerile neperformante (JO L, 111, 25.4.2019, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/630/oj>).

³ Directiva 2008/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CE (JO L 133, 22.5.2008, p. 66, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/48/oj>).

⁴ Directiva (UE) 2021/2167 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2021 privind administratorii de credite și cumpărătorii de credite și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE (JO L 438, 8.12.2021, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2021/2167/oj>).

colectare a datoriilor, dar și ori de câte ori debitorul îi cere acest lucru.

Statele membre trebuie să transpună Directiva (UE) 2021/2167 până la 29 decembrie 2023. La fel ca în cazul tuturor statelor membre, Comisia evaluează în prezent transpunerea Directivei (UE) 2021/2167 de către Ungaria pentru a se asigura că dispozițiile cuprinse în directiva respectivă sunt transpuse corect. Cu toate acestea, trebuie subliniat faptul că dispozițiile Directivei (UE) 2021/2167 nu se aplică ratelor creditelor neperformante transferate înainte de 30 decembrie 2023 [a se vedea articolul 2 alineatul (5) litera (d) din Directiva (UE) 2021/2167]. În ianuarie 2024, Ungaria a primit o scrisoare de punere în întârziere prin care i se solicita să comunice Comisiei măsurile de transpunere a Directivei (UE) 2021/2167. Puteți urmări stadiul acestei proceduri pe următorul site (referință a procedurii INFR: INFR(2024)0067)⁵.

În cele din urmă, trebuie subliniat faptul că Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁶ oferă, de asemenea, o anumită protecție consumatorilor care întâmpină dificultăți în rambursarea creditului ipotecar sau care sunt expuși riscului de executare silită a bunului imobil. În special, articolul 28 alineatul (5) din Directiva 2014/17/UE solicită statelor membre să impună proceduri sau măsuri care să permită „obținerea celui mai bun preț” pentru bunul imobil care face obiectul executării silite. Atunci când pun în aplicare dispoziția respectivă, statele membre pot decide cu privire la procedurile care trebuie aplicate pentru a obține cel mai bun preț pentru bunul imobil care face obiectul executării silite. O modalitate de a asigura cel mai bun preț poate fi o licitație care vizează vânzarea bunului imobil către cel mai bun ofertant. O licitație permite ofertanților să concureze și, prin urmare, este în conformitate cu cerința privind „obținerea celui mai bun preț”. După cum se sugerează în considerentul 27 din Directiva 2014/17/UE, care se referă la „condițiile pieței”, prețul obținut la o licitație depinde în primul rând de situația pieței imobiliare în momentul în care bunul imobil este scos la licitație. În plus, în cazul în care, în urma procedurilor de executare silită, rămân datorii neachitate, articolul 28 alineatul (5) din Directiva 2014/17/UE impune statelor membre să pună în aplicare măsuri de facilitare a rambursării pentru a proteja consumatorii. Din informațiile noastre, Ungaria a transpus corect articolul 28 alineatul (5) din Directiva 2014/17/UE. Nu dispunem de informații pentru a concluziona cu privire la o aplicare greșită a dispoziției.

Cetățenii și întreprinderile ar putea lua în considerare depunerea unei plângeri la Comisie, în cazul în care consideră că autoritățile maghiare au încălcat legislația UE⁷. În cazul în care o plângere se referă la o acțiune a unei persoane sau a unui organism privat, autoritățile naționale (instanțele naționale, autoritățile naționale de supraveghere sau alte modalități de soluționare a litigiilor) sunt mai în măsură să o evalueze și să prevadă mecanisme de contestare, dacă este cazul.

Concluzie

În temeiul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, Comisia este responsabilă de monitorizarea transpunerii și aplicării legislației Uniunii de către statele membre. Cu toate acestea, ține de competența principală a autorităților și a instanțelor naționale să investigheze cazurile

⁵ https://ec.europa.eu/atwork/applying-eu-law/infringements-proceedings/infringement_decisions/?lang_code=en&langCode=RO

⁶ Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, JO L 60, 28.2.2014, p. 34, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/17/oj>.

⁷ https://commission.europa.eu/about/contact/problems-and-complaints/complaints-about-breaches-eu-law-member-states/report-breach-eu-law-eu-country_ro

individuale de presupuse încălcări ale dreptului Uniunii pentru a asigura respectarea corespunzătoare a normelor UE.

Având în vedere lipsa de detalii din petiție cu privire la posibile încălcări ale dreptului Uniunii, nu se preconizează nicio acțiune ulterioară din partea Comisiei.